

Ps 45 (44) / wg BT wyd. 4 /

¹ *Kierownikowi chóru. Na melodię: «Lilie...». Synów Koracha. Pieśń pouczająca. Pieśń miłosna.*

² Z mego serca tryska piękne słowo:

utwór mój głoszę dla króla;

mój język jest jak rylec biegłego pisarza.

³ Tyś najpiękniejszy z synów ludzkich,

wdzięk rozlał się na twoich wargach:

przeto pobłogosławił tobie Bóg na wieki.

⁴ Bohaterze, przypasz do biodra swój miecz,

swą chlubę i ozdobę! ⁵ Szczęśliwie wstąp

na rydwan w obronie wiary, pokory i sprawiedliwości,

a prawica twoja niech ci wskaże wielkie czyny!

⁶ Strzały twoje są ostre - ludy poddają się tobie –

trafiają w serce wrogów króla.

⁷ Tron Twój, o Boże, trwa wiecznie,

berło Twego królestwa - berło sprawiedliwe.

⁸ Miłujesz sprawiedliwość, wstrętna ci nieprawość,

dlatego Bóg, twój Bóg, namaścił ciebie

olejkiem radości hojniej niż równych ci losem;

⁹ wszystkie twoje szaty pachną mirrą, aloesem;

płynący z pałaców z kości słoniowej dźwięk lutni raduje ciebie.

¹⁰ Córki królewskie wychodzą ci na spotkanie,

królowa w złocie z Ofiru stoi po twojej prawicy.

¹¹ Posłuchaj, córko, spójrz i nakłoń ucha,

zapomnij o twym narodzie, o domu twego ojca!

¹² Król pragnie twojej piękności:

on jest twym panem; oddaj mu pokłon!

¹³ I córka Tyru [nadchodzi] z darami;

możni narodów szukają twych względów.

¹⁴ Cała pełna chwały wchodzi córka królewska;

złotogłów jej odzieniem.

¹⁵ W szacie wzorzystej wiodą ją do króla;

za nią dziewice, jej druhny,

wprowadzają do ciebie.

¹⁶ Przywodzą je z radością i z uniesieniem,
przyprawiają do pałacu króla.

¹⁷ Niech twoi synowie zajmą miejsce twych ojców;
ustanów ich książętami po całej ziemi!

¹⁸ Przez wszystkie pokolenia upamiętnię twoje imię;
dlatego po wiek wieków słać cię będą narody.

Pieśń miłosna. Tak, w modlitwie Psalterza jest i pieśń miłosna. Podobnie, jak wśród ksiąg Starego Testamentu znajduje się Pieśń nad Pieśniami, a w wyroczniach prorockich znajdujemy małżeńskie alegorie oblubieńczej miłości Boga do jego ludu (interpretacja duchowa). W sensie dosłownym mówią one o ludzkiej miłości, którą Bóg już „na początku” pobłogosławił. Psalm 45 jest weselną pieśnią dedykowaną dla króla. Tradycja żydowska i chrześcijańska zgodnie uważają, że ten psalm zapowiada króla czasów mesjańskich. Zatem i my módlmy się tym psalmem oddając cześć Chrystusowi Królowi.

Tyś najpiękniejszy z synów ludzkich. Chrystus Pan jest „najpiękniejszy” w swym prawdziwym człowieczeństwie, na którym nie ma cienia grzechu pierworodnego i którego nie skalał żaden grzech uczynkowy, jest On piękny w swym słowie, bo jest wcielonym słowem Ojca, jest piękny w swym męstwie okazanym „w obronie wiary, pokory i sprawiedliwości”. Wyniszczony w okrutnej męce i śmierci, otrzymał chwalebne ciało zmartwychwstałe. Tu na ziemi ubogi, w Niebie ubrany w królewskie szaty, zasiada na tronie na wieki i odbiera chwałę od wszystkich ludów i języków, od ludzi i aniołów.

Królowa stoi po twojej prawicy. Druga część psalmu 45 opisuje królewskie zaślubiny, wystawia piękno małżonki, całkowicie oddającej się swemu mężowi. Oblubienica jest obrazem ludu Bożego, w tradycji chrześcijańskiej – Kościoła. Ową Królową „po prawicy” może być jednak królowa matka, która miała szczególny szacunek na dworze królów żydzkich. Godność Oblubienicy i Matki Króla łączą się w osobie Maryi. „Cała pełna chwały”, pokorna służebnica Pańska, wraz ze swym Synem, po Jego prawicy króluje na wieki. Wraz z Nią Kościół Oblubienica zmierza na niebieskie „gody Baranka”.

Panie Jezu, Królu sprawiedliwy, bądź pochwalony wraz ze swą najświętszą Matką, i pozwól nam radować się w Twoim Królestwie. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków! Amen.

o. Michał Baranowski OFMConv